

MARTA CADEZ

PESMI

ŽELJA

Te moje roke pogledjte, ljudje,
mlade so še, a že mi vené,
po soncu in zdravju hrepene.

Zapustil je fant svojo ljubo nekje,
zdaj joče vso noč do belega dne,
za dne le nanj misli, kamor gre.

A jaz si le zdravja, zdravja želim,
ničesar na svetu se bolj ne veselim —
le žal, da po tej sreči zaman hrepenim.

ČE BOM ŠE KDAJ VSTALA...

Če bom še kdaj vstala,
šla bom med trave
in rožam roke
dala bom zdrave.

Ne bom se jokala,
ne bom trepetala;
rože in trave
bom v šopek nabrala
in mamici svoji
ga bom darovala,
potlej na srečo
se njenem zjokala.

HREPENENJE

Ljubim tvoje temne kodre
in tvoje žametne oči,
ljubljeni!

Ljubim tvojo pesem nežno,
tvoje raskave dlani in obraz,
ljubljeni!

Ljubim te, kadar si blag,
a tiho trpim, kadar korak
tvoj izginja v črni mrak.

Topel si kakor pomlad,
pomlad, veš, pa je moj zaklad,
ljubljeni!

ČESNJEV CVET

Nežni, beli češnjev cvet
sem nežno nežno poljubila
in vanj dahnila
hrepeneče duše vzdih.

Na svojo mehko, belo dlan
češnjev cvet sem položila
in ga prosila,
naj še meni da pomlad.

Nežni, beli češnjev cvet
sem nežno nežno poljubila,
v tem drobnem, drobnem belem cvetu
tebe, dragi, sem ljubila.

MOJ POSLEDNJI DOM

Ko se bom tiho tiho umaknila
vsem ljudem,
ko bom zaspala v dolgi sen,
srce bo našlo svoj pokoj.
In vsak večer mi drobni ptički
uspavanko bodo peli,
visoko nad menoj na modrem nebu
pa oblaki beli
bodo potovali
in z luno svetlo svatovali.
Srce bo grelo hladno zemljo,
da mi bo toplo.
A ko se sredi noči zvezda utrne,
bom vedela, da prideš, dragi,
da me obiščeš, da v samoti
bova tiho med seboj kramljala.
Takrat mi ne bo žal,
da mlada morala sem umreti.

SAMO TO SI SE ŽELIM

Samo to si še želim,
da bi bilo kmalu vse končano,
da bi bolečin srca
nič več ne čutila.